

My chzemy sebi to dalje wuprofycz, we jenym nutyrynym, a Boh dai! wjerjazym Wolfe naschu a Kyrlicchu.

Szenje na pjecz a dwazetu Nedzelu po swjatej Trojizy, Matt. 24. v. 15 - 28.

I Esus dzesche kswojim Poslam: Dyz wy tehodla widzicz budzeczje to rosne a zadwane Wupusczenie, wot kotrehoz prajene je psches Prophetu Daniela, so steji na swjatem Mjeszci. (Schtuz to lasnie, ton wopomn je.) Tedy nech cziekaju na Hohry, kotsi w Zidowskim Kraju su. A schtuz na Czyschi je, ton neljes delie, so by sebi njeshto se swojeho Doma sat. A schtuz na Volu je, ton so neroczaj sašo, so by swoju Drastu sebrał. A bjeda Samodrubim a Czieschnym w tym samym Czaju. Proscheze pak, so by so wasche Cziekanje nestalo w Symmi, aby na Sabat. Pschetož tedm budze wulka Zalosz, jako neje byla wot Spoczatka teho Swjeta, hacz dotal a teisch nebudze. Ale dy by te same Dny pschikrotšene nebyle, da by žadny Czlowek sbožny nebul: Ale tych Wuswolonych dla budza te same Dny pschikrotšene. Budzeli tedm schtu kwam reknuč: Taj tudy je Krystus, aby tam, da je nedyrbicze wjericz. Pschetož falschni Krystojo a falschni Prophetojo budza stanyč, a wulke Zejchi a Džimy czinicz, so by sawedzeni buli do Bluda (dy by možno byto) teisch czi Wuswoleni. Taj, ja sym wam to predy prajit. Dyz tehodla kwam prajicz budza: Taj, won je w Pustszini, da nekodzeze wohn: Taj, won je w Kommori, da newjercze. Pschetož, fajž Blyskanje wukadza wot Sklonza Skadzenja, a swjeczi hacz do Sakadzenja, tak teisch budze ton Pschichod teho czlowetskoho Ssyna. Dzejž pak Szerb je, tam fromadzujju so Hodlere.

Se dženšnischim Szenju staj wošebje
Dwie Schtuzy
k Wopomnenu,

1. Ta prjenja Schtuła je jene Napominanje sa fromnych Bšheszijanow, kotsiž to

Skazenje Jerusalemske doczakač budza, so bychu je predy wedžili, so s Procha hibali, a cziekali.

2. Ta druga Schtuła, je jene Napominanje, kotrež wošebje nasche poslje nje Čaše nastupa, we kotrychž my sym.

Dokelž